

مسائل سازه های آبی در خاکهای شور (مطالعه موردی - شبکه آبیاری گتوند)

حسن رحیمی

دانشیارگروه آبیاری و آبادانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ وصول پانزدهم آبانماه ۱۳۶۸

چکیده

وجود املاح مختلف و بخصوص املاح سدیم در بعضی از خاکها وایجاد خصوصیت واگرایی همواره در ایجاد سازه های آبی مانند کانالها، تاسیسات آبگیر و انحراف آب مشکلات فراوانی را بصورت شکل های مختلف تخریب پوشش بتنی تولید نموده است. به طوری که در بسیاری از پروژه های آبیاری و انتقال آب بعلت وجود همین مشکل هزینه های هنگفتی صرف تعمیرات گردیده و متأسفانه تاکنون راه حل قانع کننده و مقرون به صرفه در این زمینه ارائه نشده است. در یک طرح تحقیقی که در زمینه مشکلات پوشش کانالهای بتنی شبکه آبیاری گتوند بعمل آمد، ضمن بررسی عوارض حاصله و علل بوجود آمدن آنها، مسئله رفع مشکل و پیشگیری آن مورد تحقیق قرار گرفت. در میان این راه حلها استفاده از روش تثبیت خاکهای شور با سیمان ضد سولفات (بصورت مخلوط خاک سیمان)، آهک و سولفات آلمونینیم بررسی شد و ضمن ارزیابی مخلوط از نظر مقاومت نسبت به واگرایی و فرسایش توصیه هائی در این زمینه ارائه گردید. در این مقاله ضمن شرح مسئله و بررسی عوارض و نمودهای آن، روشهای مقابله و نتایج حاصله تشریح می گردد.

بالنتیجه خصوصیات فیزیکو-مکانیکی خاک می باشد.

در این مقاله پدیده اول یعنی واگرایی و مسائل حاصله در سازه های آبی با ذکر یک مطالعه موردی در شبکه آبیاری گتوند مورد بحث قرار می گیرد.
۱- ویژگیهای فیزیکو-شیمیائی خاکهای واگرای و سابقه شناخت آن

بطورکلی و اثراتی پدیده ای است فیزیکو-شیمیائی که بر اثر آن ذرات خاک رس در مجاورت آب چسبندگی خود را از دست داده و یکدیگر را دفع می نمایند به طوری که ذرات مذکور بصورت معلق در آب درآمده و به سهولت و با انرژی بسیار کمی از محیط شسته می شوند.

مقدمه

یکی از مسائلی که همواره در انتخاب منابع قرضه خاک ریزدانه باید مورد بررسی و توجه قرار گیرد وجود و میزان انواع مختلف نمک های محلول و غیر محلول در این مصالح می باشد. تجربیات گذشته نشان داده است که عدم توجه به این مسئله در اجرای سازه های آبی مشکلات فراوانی را پدید آورده که بعضاً "منجر به تخریب و غیرقابل استفاده شدن آنها گردیده است. از جمله مهترین پدیده هایی که در این ارتباط می توان مورد توجه قرارداد یکی ایجاد پدیده واگرایی در این نسیع خاکها و دیگری مسئله شسته شدن املاح و تغییر بافت و

گرفته است، اما شناسائی اهمیت آن در مهندسی سیویل سابقه چندان طولانی نداشته و اولین برخوردهای علمی و فنی به آن از دهه ۱۹۶۰ و پس از ایجاد تخریب و بروز مشکل در تعدادی سد خاکی کوچک در استرالیا که عمدها "به دلیل وجود این نوع خاک صورت گرفته، آغاز شده است (۴ و ۶). از آن زمان به بعد فعالیت گسترده‌ای در زمینه شناسائی این نوع خاک و مربوط ساختن ویژه‌گی واگرایی به سایر خصوصیات خاک مانند طبقه بندی، دانه‌بندی، حدود آتابرگ وغیره صورت گرفته که هیچیک از آنها تاکنون به نتیجه رضایت‌بخشی نرسیده است (۱۲ و ۱۴). تحقیقات قدیمی تر تشکیل خاکهای واگرای اعموماً به مناطق با اقلیمهای خشک و نیمه خشک منسوب می‌نمود. در سالهای اخیر این مسئله در مناطق با اقلیم مرطوب مانند استرالیا، تاسمانیا، مکزیک، ویتنام، تایلند، هندوستان بزریل، ونزوئلا و بسیاری از مناطق جنوبی ایالات متحده نیز مشاهده شده است (۵).

۱- ارزنظرزمین شناسی خصوصیت واگرایی در رس‌های آبرفتی، نهشته‌های دریاچه‌ای، لس، نهشته‌های دشت‌های سیلابی ملاحظه گردیده است. در بعضی از مناطق خاکهای رسی درجا، محصول هوازدگی سنگرس و شیل رسوب‌گذاری شده در کف دریاها نیز دارای این خصوصیت بوده است. در بعضی از کشورهای آفریقائی و نیوزلند در رس حاصل از هوازدگی گرانیت، گرانودیوریت و ماسه سنگ نیز واگرایی مشاهده شده است (۵ و ۷).

۲- مسائل خاکهای واگرای در سازه‌های آبی

عمده ترین مسئله در خاکهای واگرای که بويژه در ارتباط با سازه‌های آبی تبلور می‌یابد پدیده آب شستگی داخلی و مشکلات ناشی از آن می‌باشد. این پدیده در بسیاری از سدهای خاکی، خاکریزها، بستر

البته لازم به تذکر است که در سیل و غیره چسبنده، آرد سنگ و ماسه خیلی ریزکه اساساً "دارای چسبنده‌گی" بسیار کم یا فاقد چسبنده‌گی می‌باشد نیز این پدیده مشاهده می‌شود. اما ماهیت آن مکانیکی است و با پدیده واگرایی ناشی از وجود املح در خاکهای رسی متفاوت می‌باشد. خاکهایی که پدیده واگرایی در آنها مشاهده می‌شود بطور کلی نسبت به آب حساس بوده و به سهولت دچار فرسایش^۱ و آب شستگی دورنی^۲ می‌گردد. پتانسیل واگرایی و فرسایش در یک خاک معیین-سن بستگی به عوامل متعددی از جمله مینرالی و شیمی ای خاک و نمکهای محلول در آب منفذی خاک و آب جاری مجاور آن دارد (۱۲). اینگونه خاکها حتی در مقایسه با خاکهای نرم غیر چسبنده مانند ماسه نرم بر اثر جریان آب با سرعت کم نیز به سرعت فرسایش می‌یابند. ذرات خاکهای رسی واگرای در آبهای راکد نیاز از خود واکنش نشان داده و ذراتی از خاک بصورت معلق در آب در می‌آیند. فرسایش در خاکهای واگرای می‌تواند با نشت متصرکز در داخل خاکریزها، منطقه اطراف خاک با نفوذ پذیری بالا، اطراف مجاری، اطراف سازه‌های بتنه مجاور، و در منطقه تماس پی با سازه‌های ناکی و بی‌از طریق ترک‌های ناشی از انقباض و خشک شدگی، ترکهای ناشی از نشست نامتقارن و یا شکست هیدرولیکی آغاز گردد. از نظر شیمیائی تفاوت بین رس‌های واگرای وغیره واگرای در نوع کاتیونهای موجود در آب منفذی توده رس می‌باشد. رس‌های واگرای دارای مقدار زیادی کاتیون سدیم قابل تعویض و رس‌های معمولی دارای مقدار زیادتری کاتیون‌های کلسیم، پتاسیم و منیزیم می‌باشند (۱۲). علیرغم اینکه شناسائی رس‌های واگرای از مدت‌ها قبل توسط آگرونومیست‌ها و متخصصین کشاورزی صورت

(۲ و ۳) و درکشورهای نظیر سوریه، عراق و سوریه
(۱) مشاهده شده است.

علاوه بر موارد فوق، در بعضی از حالات ممکن است پدیده آب شستگی خاک واگرا از زیر یا از کنار سازه واز درون مصالح پی تحتانی یا جانبی آغاز گردد که البته موارد آن در مقایسه با سایر حالات بسیار اندک بوده است (۱۲). در این حالت نیز خسارات حاصله ممکن است چشمگیر بوده و حتی به تخریب کلی سازه منجر گردد.

مواد و روشها

۱- روشهای شناسائی خاکهای واگرا و میزان واگرایی از زمان شناسائی ویژگیهای خالک واگرا تا به امروز کوشش‌های فراوانی جهت تدوین روشهای آزمایشگاهی و صحرایی برای ارزیابی اینگونه خاکها به عمل آمده است. در مناطقی که سطح زمین دارای شبب نسبتاً "تند" است، شناسائی خاکهای واگرا بسیار آسان است چه در اینگونه مناطق براثر بارندگی‌ها و فرسایش سریع، بریدگی‌های بسیار عمیق و مشخصی در سطح زمین حاصل می‌شود که مشخصه اصلی اینگونه خاکها می‌باشد. در مناطق مسطح و با شبب آرام این تشخیص به سادگی صورت نمی‌گیرد زیرا براثر بارندگی‌ها ذرات رس و اگرا شسته شده و لایه‌ای از ماسه لای دار یا لای ماسه‌ای در سطح زمین باقی می‌ماند که به صورت پوشش محافظتی برای لایه‌های عمیق‌تر عمل می‌کند و در واقع در سطح زمین مشخصه بارز خاکهای واگرا که فرسایش و آب بریدگی‌های عمیق و سریع است به چشم نمی‌خورد. ولذا عدم وجود این علامت مشخصه در سطح زمین به معنای عدم وجود خالک واگرا در محل نمی‌باشد.

از نظر رنگ، رسهای واگرا می‌توانند به رنگ‌های قرمز، قهوه‌ای، زرد، خاکستری و یا ترکیبی از این

کانالها و سایر سازه‌های آبی مستقر روی این نوع خاک مشاهده گردیده است.

مسئله بطور کلی با حرکت کردن و مهاجرت ذرات رس و اگرا در سطح تخلیه آب در پائین دست سازه خاکی یا در محل اتصال به منطقه با نفوذ پذیری بالا آغاز شده و فرآیند فرسایش در درون با زیرسازه بصورت پیشنهادی به سمت بالا درجهت پتانسیل هیدرولیکی بیشتر ادامه می‌یابد تا آنکه مسیر فرسایش یافته به صورت یک تونل یا مجا را به منبع تغذیه متصل گردد. در این مرحله در صورت وجود آب کافی در منبع، جریان با شدت بسیار بیشتر از گذشته و به صورت متمرکز صورت گرفته و فرسایش با چنان شدتی دنبال می‌شود که ممکن است در مدت کوتاهی تخریب سازه را موجب گردد. لازم به تذکر است که این پدیده عیناً "در خاکهای غیر چسبنده بسیار ریز مانند سیلت و ماسه خیای نرم نیز مشاهده می‌شود که علت آن مکانیکی است در حالی که در خاکهای رسی واگرا پدیده فیزیکو-شیمیائی می‌باشد.

در سدهای خاکی و خاکریزهایی که در تماس با آب هستند فرسایش با مرکز جریان در نقطه‌ای از شبب پائین دست (که ممکن است به هر دلیلی از جمله ترکه یا شکاف ناشی از نشت یا انقباض ایجاد شده باشد) آغاز و به سمت بالا درست ادامه یافته، پس از کامسل شدن مجراء، مفرجیدی برای خروج آب و آب شستگی شدیدتر ایجاد می‌شود که نهایتاً "تخریب سازه ها را موجب خواهد شد.

در سازه‌ای آبی دیگر مانند کانالهای انتقال آب، فرسایش در زیر پوشش یا از روی خاکریز بدنه کانال یا از محل سازه‌های زهکش سیستم آغاز و پس از پیشرفت، نهایتاً "موجب تخریب پوشش و ایجاد خسارات قابل ملاحظه می‌گردد. حالت اخیر در چندین مورد در ایران

درواکنش های چهارگانه فوق شدت واگرائی
به ترتیب افزایش یافته به طوری که در آخرین حالت
(یعنی واکنش قوی) مقدار ذرات کلوئیدی معلق آنقدر
زیاد است که آب در انتهای لیوان کاملاً رنگی می شود
و هاله ای از ذرات کلوئیدی اطراف نمونه را کاملاً
احاطه می نماید. تجربه نشان می دهد که بعضاً از
خاکهای واگرا ممکن است نسبت به این آزمایش واکنش
نشان ندهند. لذا در صورتی که خاکی در این آزمایش
واکنش نشان دهد به احتمال زیاد واگرا است اما عدم
واکنش به معنای غیر واگرا بودن خاک نخواهد بود.

ب - آزمایش هیدرومتر دوبل

این آزمایش که بنام آزمایش SCS نیز مشهور
است او این آزمایش ارزیابی خاکهای واگرا به شمار
می رود که توسط فولک^۳ در سال ۱۹۳۷ پیشنهاد شده است.
در این آزمایش دانه بندی خاک بدوا "توسط روش
استاندارد آزمایش هیدرومتری یعنی با استفاده از بهم زن
مکانیکی و نیز ماده شیمیائی پراکنده ساز صورت گرفته و
سپس روی نمونه مشابه یک آزمایش هیدرومتری دیگر و
بدون استفاده از بهم زن مکانیکی و ماده شیمیائی
پراکنده ساز انجام می شود. مقدار درصد ذرات ریزتر از
۵/۰ میلیمتر در هردو آزمایش تعیین و سپس عددی بنام
نسبت پراکنگی^۴ که برابر نسبت درصد ذرات کوچکتر
از ۰/۰۰۵ میلیمتر در آزمایش دوم به آزمایش اول می باشد
محاسبه می گردد. در صورتی که این نسبت بیشتر از ۵۰
درصد باشد خاک واگرا و در صورتی که کمتر از ۳۰ درصد
باشد خاک غیر واگرا طبقه بندی شده و بین این دو حالت
بینابینی محسوب می گردد که باید با روش های دیگر
نتیجه را کنترل نمود.

رنگها باشند. خاکهای سیاه رنگ عمدها "حاوی مواد
آلی بوده و لذا عموماً واگرا نمی باشند (۱۵).
بدین ترتیب ملاحظه می شود که شناسائی کامل
و دقیق خاکهای واگرا در صورتی و بدون انجام آزمایش های
آزمایشگاهی مخصوص عمل "مشکل یا غیر ممکن است.
به همین دلیل محققین زیادی سعی نموده اند تا در این مورد
آزمایش های مختلفی را مورد استفاده قرار دهند که در این
موردنوشتهای سازمان SCS^۱ از همه چشمگیر تر می باشد.
لازم به تذکر است که تشخیص خاکهای واگرا با استفاده
از نتایج طبقه بندی، دانه بندی یا حدود آتربرگ خاک
امکان پذیر نبوده و لذا باید آزمایش های ویژه آن مورد
استفاده قرار گیرند. آزمایش هایی که تا کنون بدین
منظور مورد استفاده قرار گرفته و نتایج خوبی داشته اند
به شرح زیر می باشند:

الف - آزمایش کرامب^۲

در این آزمایش ساده که بنام آزمایش امرسون نیز
مشهور است (۸)، یک نمونه کوچک مکعبی شکل خاک به
ضلع تقریباً ۱۵ میلیمتر انتخاب و بدقت در یک لیوان
درج آب مقطربه حجم ۱۵۰ میلیمتر مکعب قرار داده
می شود (بهتر است که نمونه مذکور در رطوبت طبیعی باشد).
نمونه مذکور تدریجاً "شروع به جذب آب می نماید که پس
از آن تمایل ذرات کلوئیدی به جدا شدن از نمونه و شناور
شدن در آب مورد ملاحظه و بررسی قرار می گیرد. میزان جدا
شدن ذرات کلوئیدی در زمانهای مختلف مورد مشاهده
قرار گرفته و در نتیجه به ترتیب چهار نوع واکنش مورد
ارزیابی قرار می گیرد:

۱- بدون واکنش

۲- واکنش خفیف

۳- واکنش متوسط

۴- واکنش شدید

هریک از این پارامترها بطبق روابط زیر محاسبه می گردد:

$$ESP = \frac{\text{سدیم قابل تعویض}}{(\text{ظرفیت تبادل یونی})} \times 100$$

(واحدها بر حسب میلی اکوئی و لان در ۱۰۰ گرم)

$$SAR = \frac{\text{Na}^+}{\sqrt{(\text{Ca}^{++} + \text{Mg}^{++})/5}}$$

(واحدها بر حسب میلی اکوئی و لان در لیتر)

$$PS = \frac{\text{Na}^+(100)}{\text{TDS}}$$

$$\text{TDS} = \text{Na}^+ + \text{Ca}^{++} + \text{Mg}^{++} + \text{K}^+$$

(کلیه واحدها بر حسب میلی اکوئی و لان در لیتر)

طبق تحقیقات انجام شده در خاکهای واگرای آنها بین ۰/۵ تا ۳ میلی اکوئی و لان در لیتر باشد. شرارد (۱۴) با استفاده از این معیارهای شیمیائی و براساس انجام تعداد زیادی آزمایش مستقیم واگرایی روی انواع خاک رس و با تلفیق نتایج این دو روش توانست دیاگرامی تهیه نماید که براساس آن خاکهای مختلف بر حسب میزان واگرایی به چند گروه تقسیم می گردند (شکل ۲). همانطور که در این شکل ملاحظه می شود دیاگرام تغییرات PS بر حسب TDS به سه منطقه تقسیم گردیده که منطقه (A) نشاندهنده خاکهای واگرای، منطقه (B) نشاندهنده خاکهای غیر واگرای و منطقه (C) قسمت بینابین می باشد.

۲- مطالعه موردی - مسائل واگرایی خاک در شبکه آبیاری گتوند

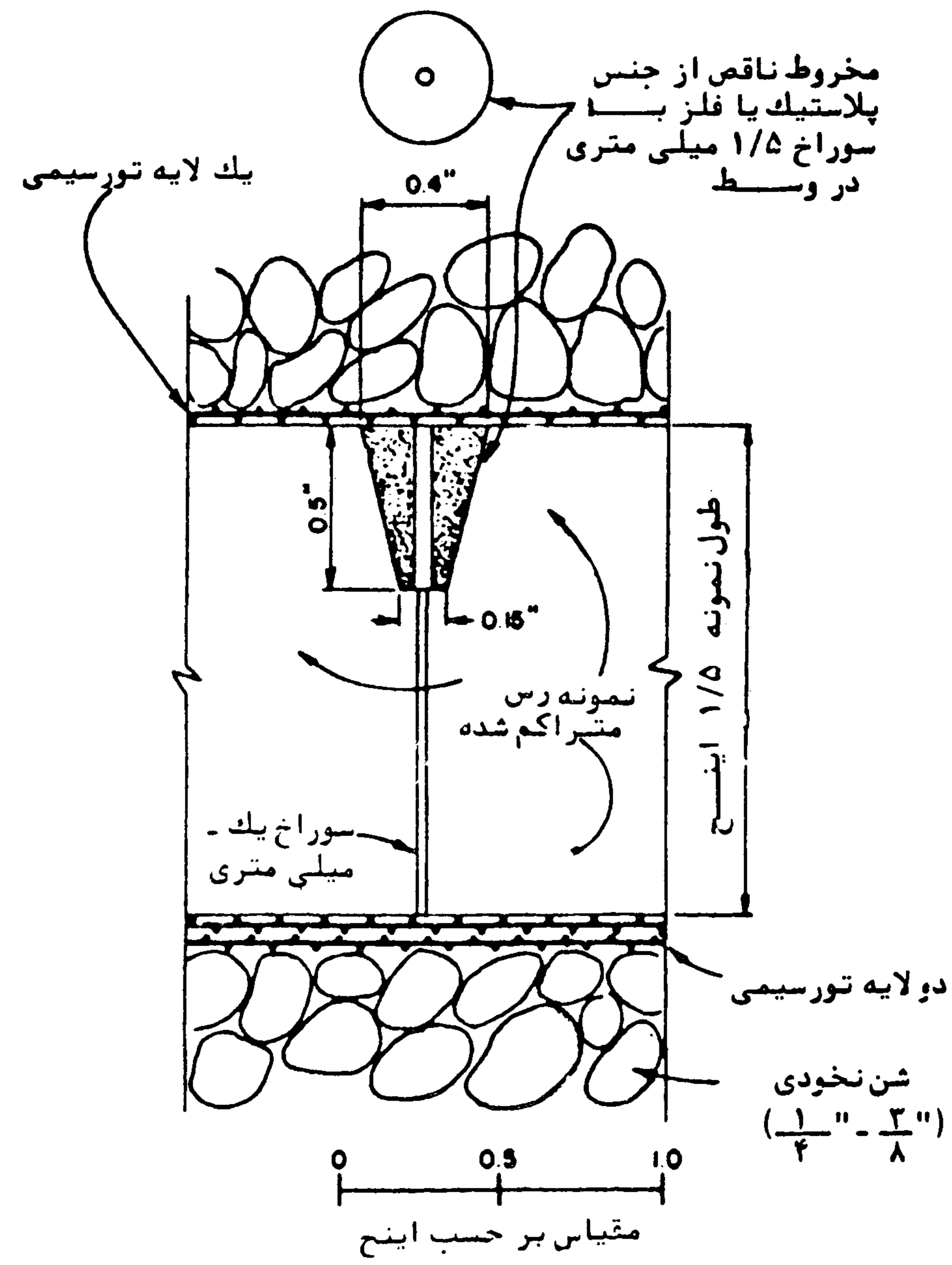
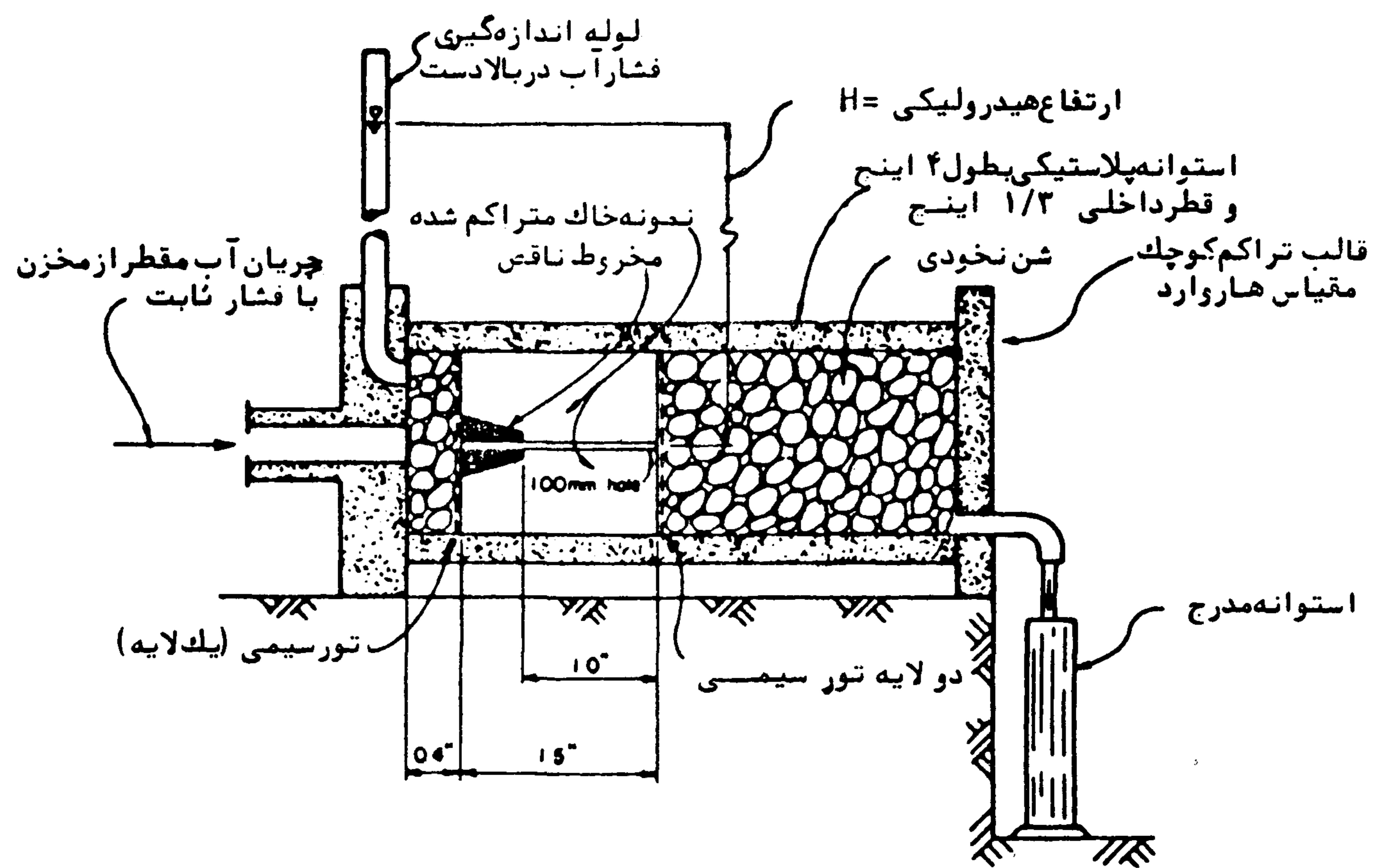
۲-۱- آشنایی با شبکه آبیاری گتوند
طرح آبیاری گتوند، واقع در شمال خوزستان،

ج - آزمایش پیون هول^۱

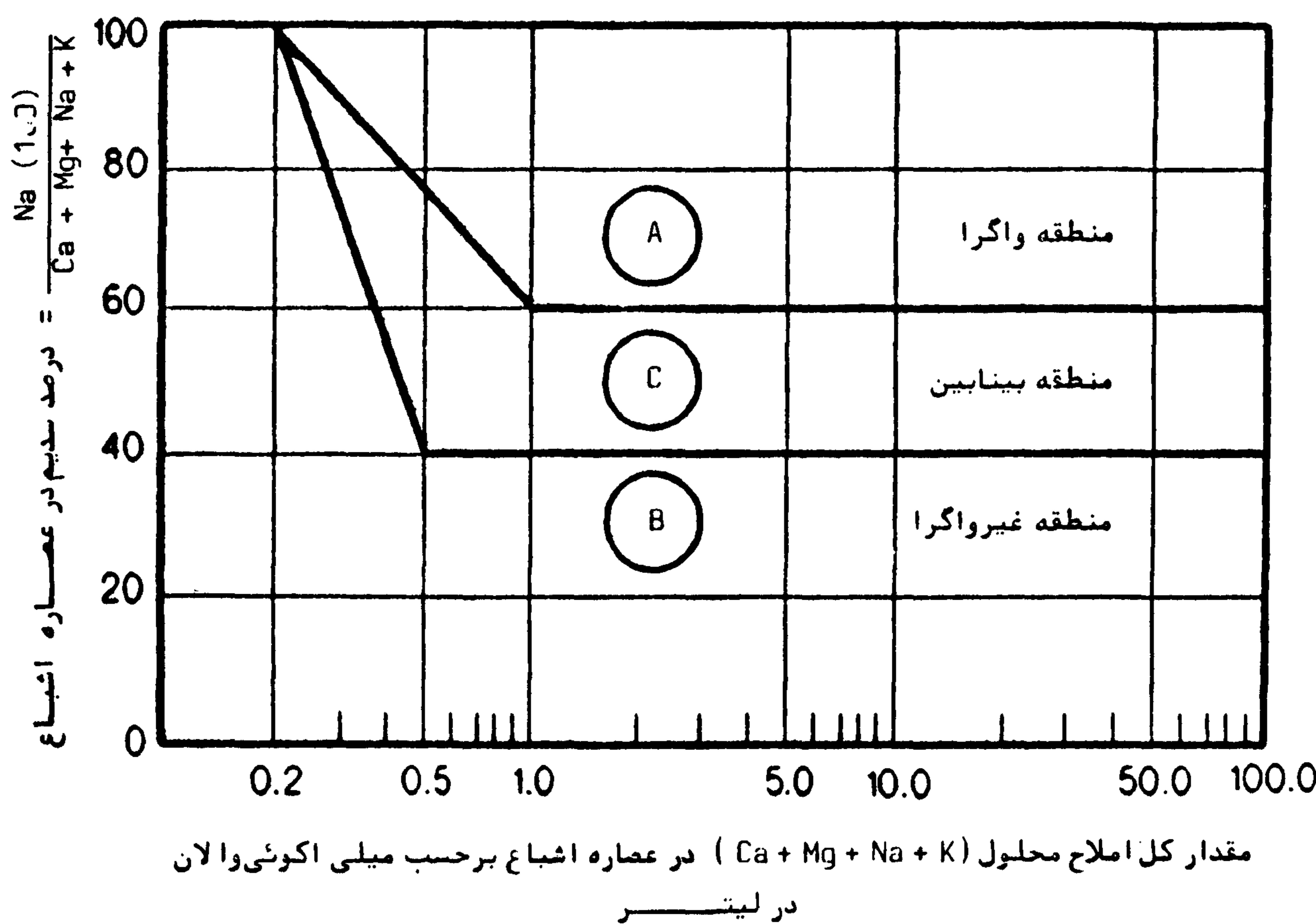
مراین آزمایش که جهت اندازه گیری مستقیم فرسایش پذیری خاکهای ریز دانه ابداع شده است جریان آب تحت شبیه هیدرولیکی معین از طریق یک مجرای یاریک که در داخل نمونه ای از خاک با ابعاد معین تعییه شده عبور داده می شود و میزان فرسایش حاصله با توجه به رنگ آب خارج شده از نمونه و همچنین ابعاد مجرأ پس از خاتمه آزمایش مورد ارزیابی قرار می گیرد. نمونه خاک بصورت استوانه ای به قطر ۳۵ و طول ۲۵ میلیمتر بوده و جریان آب قطر از داخل سوراخی به قطر یک میلیمتر و تحت بار ۵۰، ۱۸۰ و ۲۸۰ میلیمتر صورت گرفته و سپس میزان شفافیت آب خروجی ارزیابی می شود. شبیه هیدرولیکی اعمال شده در این آزمایش از ۲ تا ۱۵ و سرعت جریان از ۳۰ تا ۱۶۰ سانتیمتر در ثانیه تغییر می کند. جزئیات وسائل مورد نیاز برای انجام این آزمایش که توسط شرارد، طرح واجرا گردیده (۱۲) در شکل ۱ نشان داده شده است. لازم به تذکر است که این آزمایش باید روی نمونه خاک تحت رطوبت طبیعی صورت گیرد زیرا خشک شدن نمونه ممکن است در بسیاری از خاکها اثرات قابل ملاحظه ای روی نتایج حاصله داشته باشد.

د - آزمایشات شیمیائی

در دهه ۱۹۶۰ محققین استرالیائی (۹ و ۱۰) وجود سدیم قابل تعویض را در خاک به عنوان عامل شیمیائی اصلی در واگرایی خاکهای رسی ارزیابی نموده و بر همین اساس معیارهای شیمیائی معینی جهت شناسائی خصوصیت واگرایی ارائه دادند. این معیارهای عبارتند از رقم ESP^۲ (درصد سدیم قابل تعویض)، SAR^۳ (نسبت سدیم قابل جذب) و PS^۴ (نسبت سدیم به کل املح محلول).



شکل ۱- دستگاه آزمایش پین هول



شکل ۲- تقسیم بندی خاکهای واگرا و غیر واگرا بر حسب مقدار سدیم و کل املح محلول

۲-۲- مسائل پوشش شبکه آبیاری گتوند طبق گزارشات بدست آمده اولین علائم بسیروز خسارت و ایجاد مسئله در فروردین ماه ۱۳۵۴ و هنگامی مشاهده گردید که بارندگی شدیدی در منطقه به وقوع می پیوندد. شدت این بارندگی ۵۶ میلیمتر در طی ۲۴ ساعت گزارش شده است. بازرسی کانالها (که در این زمان هنوز پوشش نشده بودند) پس از بارندگی ایجاد خسارات قابل توجهی را نشان می دهد. این خسارات عموماً "به صورت آب شستگی های کامل" عریض و عمیق در روی خاکریز بدنه کانالها بوده است. عرض شکافهای حاصل از فرسایش به اندازه‌ای بوده که یک انسان به راحتی می‌توانسته در آن داخل شود. علاوه بر فرسایش سطحی، مقادیر زیادی نیز فرسایش یا آب شستگی درون خاک به صورت آب شستگی درونی و حفره فرسایشی نیز مشاهده و گزارش شده است.

در آن زمان این مسئله چندان حدی تلقی نشد و پس از رفع معایب ایجاد شده، بدون بررسی عمیق تر مسئله.

مشتمل بر سه ناحیه عقیلی، گتوند و دیمچه می‌باشد. وسعت کل اراضی زیرپوشش این طرح بالغ بر ۴۳۰۰۰ هکتار است که قسمت اعظم آن در ناحیه دیمچه وزیرکشت نیشکر قرار دارد. سد انحرافی گتوند، واقع در ۲۵ کیلو- متری شمال شهرستان شوستر، جریان رودخانه کارون را تنظیم و از طریق دور شته کانال اصلی عقیلی و گتوند به داخل محدوده طرح هدایت می‌نماید. کانالهای اصلی طرح تدریجاً "از سال ۱۳۵۵ به بعد آب اندازی شده و مورد بهره برداری قرار گرفته‌اند.

این طرح توسط مهندسین مشاور هارزا مطالعه و گزارش‌های مقدماتی و نهائی آن به ترتیب در سالهای ۱۳۴۶ و ۱۳۴۷ ارائه و اسناد مناقصه آن در سال ۱۳۵۲ منتشر گردید. پس از تکمیل عملیات ساختمانی بعضی از قسمتهای شبکه، بهره برداری در ناحیه دیمچه در مرداد ۱۳۵۵ آغاز شد، که از همان آغاز بهره برداری تدریجاً "مشکلاتی در ارتباط با پوشش شبکه پدیدار گردید (۳).

شكلهای شماره ۵ الی ۱۰ نشان داده شده است.

۲-۳- بررسی علل خرابی ها

در مورد علل خرابی های حاصله نظرات کاملاً مختلفی ارائه گردیده که می توان آنها را به سه دسته زیر تقسیم نمود:

- ضعف عملیات ساختمانی و عدم تراکم خاکریزها به میزان کافی.

- وجود مقادیر زیاد گچ در خاک و شسته شدن آن توسط آب.

- ناکافی بودن سیستم زهکش تاسیسات در بررسیهای که نتایج آن در این مقاله ارائه گردیده، ضمن ارزیابی هر یک از عوامل فوق الذکر و میزان تاثیر آنها درشدت خسارات حاصله، مسئله واگرایی خاک منطقه به علت وجود املاح مختلف مورد ارزیابی قرار گرفته و با انجام آزمایشات مربوطه نشان داده شده است که عامل اصلی ایجاد این خسارات در واقع مسئله واگرایی است که به خصوصیات فیزیکی و شیمیائی خاک منطقه مربوط می شود. در این ارتباط تعداد زیادی نمونه از خاک منطقه (بخصوص از منابع قرضه مورد استفاده در ساخت خاکریز کانالها و نیزار خاک طبیعی حوالی مناطق خسارت دیده) تهیه و مورد آزمایش های مختلف ژئوتکنیکی از جمله آزمایشات واگرایی (مندرج در قسمت ۱) و نیز آزمایشات شیمیائی قرار گرفت که نتایج آن در قسمت زیر ارائه شده است.

۲-۴- نتایج بررسیهای آزمایشگاهی

الف- آزمایش های شناسائی: آزمایش های شناسائی شامل دانه بندی، حدود آتربرگ و طبقه بندی روی تعداد زیادی از نمونه ها انجام گردید و نتایج حاصله نشان داده که خاک منطقه کلا. از نوع رسوبات آبرفتی ریز دانه از جنس رس لای دار (CL) و یا لای رس دار (ML) همراه با مقدار کمی ماسه و مقدار قابل ملاحظه ای املاح مختلف

عملیات اجرائی طبق برنامه و ضوابط قبلی دنبال و کانال ها پوشش کردید. پس از اتمام پوشش، کانال ها مدت ۲ ماه مورد بهره برداری قرار می گیرند (تابستان ۱۳۵۵). در این مدت دو ماه چنان خسارات قابل ملاحظه ای در کانالها ایجاد می شود، که اجبارا "جريان آب قطع و چاره جویی در مقابل مسئله آغاز می گردد. این چاره جویی عمدها "به صورت عملیات تعمیراتی قسمتهای خسارت دیده می باشد که بدوا "توسط پیمانکار طرح و سپس توسط کارفرما صورت گرفته و از آن زمان به بعد تاکنون هرساله ادامه داشته است. عملیات تعمیری مذکور عموماً "به صورت تعویض قطعات بتنه پوشش کانالها، یا شخم زدن و کوبیدن مجدد سطح جاده سرویس یا خاکریز بدنه کانال در قسمتهای خسارت دیده بوده است. نوع خرابی ها و علل ظاهری آن را می توان کلا"

به صورت زیر دسته بندی نمود:

- ایجاد ترک، شکاف یا حفره با وسعتهای مختلف در پوشش کف کانالهایه واسطه نشست بستر زیرکف.

- ایجاد ترک و شکاف در پوشش بتنه جدار کانالها بواسطه نشست یا جابجایی توده خاک دیواره کانالها و نیز لغزش قسمتی از پوشش بتنه یا دیواره های جانبی.

- طبله کردن پوشش جدار کانال به واسطه لغزش و ناپایداری سطح شیبدار جدار کانال.

- ایجاد حفره ناشی از فرسایش درونی و آب شستگی ذرات خاک در پشت پوشش بتنه جدار یا کف کانال، که بالطبع در نهایت منجر به شکستن پوشش گردیده است.

- ایجاد شکاف در سطح جاده های سرویس و خاکریز جدار کانال به واسطه لغزش شبیب یا نشست پی خاکریز.

- ایجاد آب شستگی و فرسایش در اطراف یا زیر تاسیسات جنبی شبکه مانند پلها، دهانه های آبگیر، زهکش ها و غیره. نمونه هایی از این خرابی ها در

کاتیون های موجود در خاک، آزمایشات شیمیائی متعددی روی نمونه های مختلف انجام و کاتیون های چهارگانه Na ، Ca ، Mg و K و همچنین EC و PH خاکهای تعیین گردید. مقدار PH نمونه های خاک در حدود ۷/۵ الی ۷/۹ و مقدار EC بین ۱۲ الی ۲۵ میلی موس بر سانتیمتر بدست آمده که مشخص کننده شوری فوق العاده خاک می باشد بر اساس نتایج حاصله از اندازه گیری مقدار کاتیون های فلزی چهارگانه، تغییرات PS بر حسب TDS روی دیاگرام و اگرائی شرارد ترسیم و در شکل ۴ نشان داده شده است. همانطور که در این شکل ملاحظه می شود، تقریباً "قسمت اعظم نمونه هادر منطقه (A) که نشان دهنده خاکهای واگراست قرار گرفته و فقط تعداد اندکی از نمونه ها در منطقه (C) و یک نمونه در منطقه (B) (غیر واگرا) قرار گرفته است.

ه - آزمایشات واگرائی : آزمایشات واگرائی با سه روش پین هول، کرامب و هیدرومتر دوبل بر روی گلیه نمونه ها انجام گردید. نتایج این سه گروه آزمایش در جدول شماره ۲ درج گردیده است. لازم به تذکر است که این سه آزمایش با روش های استاندارد توصیه شده توسط SCS و USBR انجام گردیده و نتایج حاصله نیز بر اساس معیارهای این دو موسسه تفسیر گردیده اند.

و- سایر آزمایشات : علاوه بر آزمایشات مورد نیاز این بررسی، آزمایشات دیگری نیز جهت ارزیابی خصوصیات مقاومتی، تراکم پذیری و نشت نمونه ها انجام گردید که نتایج آنها به دلیل نداشتن ارتباط مستقیم با موضوع مورد بحث در این مقاله آورده نشده است.

نتایج و بحث


۱- ارزیابی کلی مسئله: همانطور که مجموعه نتایج

از جمله کلرور سدیم و گچ می باشد.

مقدار ریزدانه خاک (ریزترازالک شماره ۲۰۰) بطور متوسط در حدود ۸۰ - ۹۰ درصد است که در حدود ۱۰ تا ۳۰ درصد آن رس و بقیه سیلت می باشد. حدود منحنی دانه بندی نمونه های مورد آزمایش در شکل (۳) مشخص گردیده است. در روی همین شکل حدود منحنی دانه بندی خاکهای حساس به ترک خوردنی ناشی از خشک شدن و انقباض که توسط شرارد تهیه شده (۱۱) برای مقایسه نشان داده شده است. همانگونه که در این شکل ملاحظه می شود دانه بندی خاکهای منطقه با حد بالای حدود دانه بندی تعیین شده برای خاکهای حساس به ترک خوردنی اتفاق دارد.

ب - آزمایش تعیین نوع کانی ها : این آزمایش بر روی ۴ نمونه منتخب از خاک منطقه و با استفاده از سیستم تجزیه به کمک اشعه ایکس^۱ صورت گرفته است که نتایج آن در جدول شماره ۱ منعکس می باشد. این جدول نشان می دهد که کانی های اصلی موجود در خاک به ترتیب عبارتند از : کلسیت، کوارتز، زیپس، فلدسپات، دولومیت، ایلیت، کلریت و هماتیت.

ج - آزمایشات نفوذ پذیری : به منظور اندازه گیری نفوذ پذیری و ارزیابی تغییرات آن در دراز مدت (پس از جریان یافتن مقدار زیادی آب در خاک) تعدادی نمونه به صورت دست خورده مورد آزمایش نفوذ پذیری تحت بارهیدرولیکی ثابت و متغیر با ارتفاع معادل حداقل بارگذاری عمق آب در کانال های اصلی مورد آزمایش قرار گرفت. نتایج حاصله مقدار نفوذ پذیری خاک منطقه را در حدود ۱۰×۲ سانتیمتر در ثانیه نشان می دهد که با گذشت حدود ۴ ماه از شروع آزمایش تغییر محسوس نیافتهاست. د - آزمایشات شیمیائی : به منظور تعیین مقدار



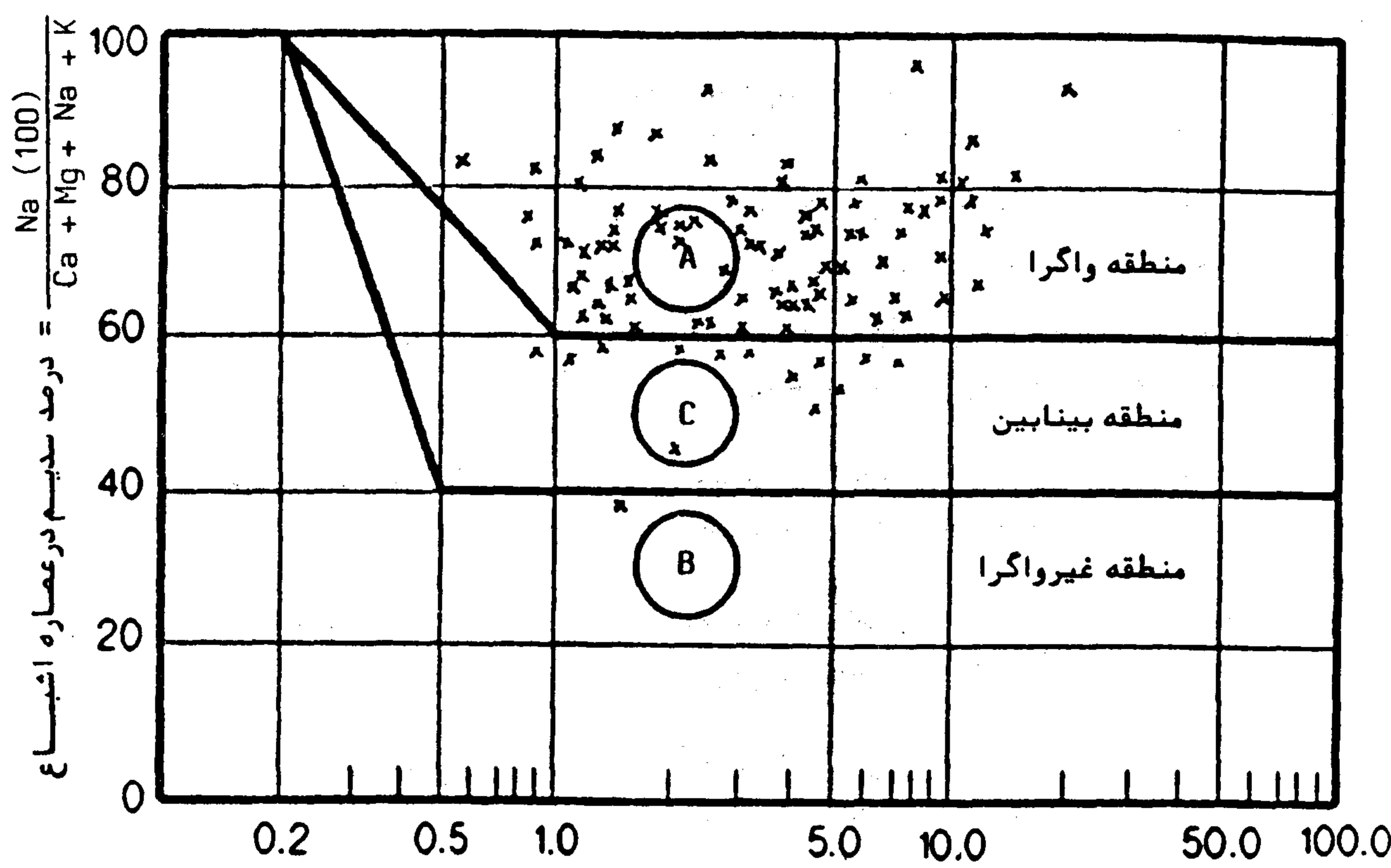
جدول ۱- کانی های موجود در خاک

ردیف	نماده	محل نمونه برداری	عمق (متر)	کانی های موجود در خاک بترتیب اهمیت
۱	کanal دیمچه شرقی کیلومتر ۶	۱-۲		کلسیت - کوارتز - زیپس - فلدسپات - دولومیت - ایلیت - کلریت - هماتیت .
۲	کanal دیمچه غربی، کیلومتر ۲	۱-۲		کلسیت - کوارتز - زیپس - دولومیت - ایلیت - کلریت - فلد سپات - هماتیت .
۳	کanal نبی ، کیلومتر ۱	۱-۲		کلسیت - کوارتز - زیپس - دولومیت - فلد سپات - زیپس - ایلیت - کلریت - هماتیت .
۴	کanal دیمچه شرقی کیلومتر ۱	۰-۱		کلسیت - کوارتز - زیپس - دولومیت - فلد سپات - ایلیت - کلریت - هماتیت .

بوده و با تبخیر شدید رطوبت (به خصوص در فصل خشک) شبکه ترک خوردگی قابل ملاحظه‌ای روی سطح آن پدیدار می‌شود که این ترکها منشاء اولیه آغاز فرسایش بعدی می‌باشند و در واقع جریانهای سطحی (ناشی از بارندگی یا جریان آب در کanal) می‌تواند از طریق این شبکه ترک خوردگی فرسایش سریع خاک را موجب شده و نهایتاً "در صورت وجود مفرّی برای خروج ذرات رس و اگرای معلق، ناپایداری توده خاک را باعث گردد . این همان فرآیندی است که در تابستان سال ۱۳۵۴ و به هنگام اجرای عملیات ساختمانی و براثریک بارندگی شدید رخداد و آب شستگی‌های عمیقی را روی خاکریز کانالها موجب شد . پس از آغاز بهره برداری از کانالهای نیز، آب از طریق سیستم درزهای ساختمانی و درز انقباض و انبساط پوشش بتنی و نیز از طریق ترکهای ناشی از انقباض و خشک شدن سطح خاکریزها وارد توده خاک شده و به دلیل واگرائی، ذرات خاک به سرعت از محل خود شسته و خسارات مختلفی را به شبکه وارد ساخته است . همانطور که قبله " نیز ذکر گردید عامل اصلی این خسارات آب شستگی ناشی از واگرائی است که با

آزمایشات و بررسیهای انجام شده نشان می‌دهد، خاک منطقه خاکی است ریزدانه از نوع رس سیلتی و سیلت رسی که از نظر مین شناسی به علت تشکیل در منطقه مجاور با تشکیلات گچساران حاوی مقدار زیادی املاح به ویژه کلرور سدیم، سولفات کلسیم و املاح دیگر می‌باشد . مجموعه خصوصیات فیزیکو-شیمیائی باعث گردیده است که خاک منطقه اولاً " به دلیل نوع دانه بنسبتی حساس به ترک خوردگی ناشی از خشک شدن بوده و ثانیاً " به دلیل نوع و ترکیب کاتیونهای موجود در آن (همانگونه که نتایج آزمایش‌های مختلف نشان داده است) از نوع واگرا و حساس به پدیده فرسایش درونی باشد . تلفیق این دو خصوصیت با یکدیگر باعث می‌شود که این نوع خاک در مجاورت آب بسیار ناپایدار بوده و چنانچه سازه‌ای روی آن قرار گیرد با مشکلات عدیده‌ای مواجه شود که منشاء بخش اعظم این مشکلات در ارتباط با پدیده واگرائی می‌باشد .

در طرح مورد بررسی نیز عامل اصلی و اولیه بسروز مشکلات همین خصوصیت بوده است . خاک منطقه به علت خصوصیات فیزیکی خود نسبت به ترک خوردگی حساس



مقدار کل املال محول (Ca + Mg + Na + K) در عصاره اشبع بر حسب میلی اکوئی والان در لیتر

شکل ۴- تعیین خصوصیت واگرائی منطقه کانال های شبکه گتوند بر حسب میزان سدیم و کل املال محلول

لبه کانال و به موازات آن، و جابجائی یا طبله کردن پوشش بتقی شده است. بالطبع پس از آغاز جابجائی مذکور، مسیر عبور آب از پشت پوشش کانال تسهیل گشته و این امر خود موجب تسریع آب شستگی و فرسایش بیشتر خاک در زیرپوشش بتقی جدار می گردد. در تائید این امر به هنگام عملیات تعمیراتی و تعویض قطعات پوشش کف ملاحظه شده که در سطح بستر فقط مقداری دانه های درشت شن وجود دارد که نشان دهنده شسته شن ذرات ریزتر از بستر بوده است.

علاوه بر عوارض فوق تعداد زیادی حفرات فرسایشی (Sinkholes) و نیز مقدار زیادی فرسایش در اطراف سازه های جنبی شبکه بخصوص دردهانه خروجی زهکشها تحتانی شبکه مشاهده گردیده است که تماماً "مرتبه با خصوصیت واگرائی خاک قرضه مورد استفاده می باشد.

۲- روش های مقابله با واگرائی

با توجه به مطالب تشریح شده در قسمتهای قبل، بدینهی است که حل قطعی مسئله تنها وقتی میسر است که عامل اصلی ایجاد خسارات که همان پدیده واگرائی

نمودهای مختلف ظاهر گشته است.

نفوذ آب به زیرپوشش بتقی کف و جدار کانال تدریجاً "موجب شسته شدن ذرات خاک و خالی شدن بستر زیرپوشش گردیده است. با توجه به مقر مناسب برای خروج ذرات شسته شده خاک (شبکه درزها)، این پدیده بتدريج پیشرفت نموده و در نهایت منجر به نشست نامتجانس پوشش بتقی، ترک خوردن و تخریب آن می گردد.

همزمان با این پدیده، که عموماً "در کف کانال و بعضًا" در جدارها اتفاق افتاده است، آبهای سطحی ناشی از بارندگی ها از طریق ترکهای موجود در سطح فوقانی خاکریز کانال به داخل جسم خاکریز راه یافته و تدریجاً "موجب اشبع و سست شدن ذرات خاک گردیده است. این امر خود عامل کاهش مقاومت بررشی و لغزش توده خاک جدار به سمت کانال و اعمال فشار جانبی شدید (همراه با فشار هیدرولاستاتیک آبهای نفوذی) برپوشش بتقی کانال بوده است. این پدیده در نهایت موجب لغزش سطح شیبدار خاکریز، شکاف برداشتن آن در مجاور

جدول ۲- نتایج آزمایشات واگرائی

نوع آزمایش	درصد کل نمونه ها	نمونه های بینابین	نمونه های واگرا	نمونه های غیر واگرا	نام
Pin Hole Test	۸۰	—	—	—	۲۰
Crumb • Test	۶۵	—	—	۱۰	۲۵
Double Hydrometer Test	۷۰	—	—	۱۳	۱۲

آزمایش مستقیم واگرائی (آزمایش Pinhole) قرار گرفتند. این سری از آزمایشات نشان داده که افزایش حدود ۳ درصد آهک و ۶/۰ درصد سولفات آلومینیم خاک را بطور کامل به حالت غیر واگرا تبدیل می نماید و لذا چنانچه در استفاده از این خاک در منطقه از مواد مذکور به میزان توصیه شده استفاده شود در آینده مشکلی در ارتباط با واگرائی بوجود نخواهد آمد.

۳- نتیجه گیری:

براساس مطالعات انجام شده و بررسی های به عمل آمده در این تحقیق نتایج زیر بدست آمده است:
 - یکی از مشکلات اساسی سازه های آبی در خاکهای شور و گچی، ایجاد پدیده واگرائی به عنوان عاملی درجهت ناپایداری خاک می باشد.
 - وجود کاتیون سدیم و میزان نسبی آن در نمکهای موجود در خاک علت اصلی واگرائی خاکها می باشد.

- روش آزمایش مستقیم واگرائی (پین هول) و روش تجزیه شیمیائی و تعیین نسبت PS و TDS می توان به عنوان دوراه مطمئن و سریع جهت تشخیص میزان واگرائی خاکها مورد استفاده قرار گیرد.
 - وجود خاک واگرا در تماس با سازه های آبی همواره می تواند خطر شسته شدن و فرسایش درونی خاک و ناپایداری و تخریب سازه را به همراه داشته باشد.

خاک بستر می باشد از میان برداشته شود. با توجه به اینکه این خصوصیت جنبه فیزیکو- شیمیائی دارد در این صورت راه حل مشکل اصلاح خاک با افزودن مواد کمکی به خاک جهت خنثی کردن خصوصیت واگرائی می باشد. طبق تجربیات گذشته مواد کمکی مورد مصرف باید به یکی از دو صورت زیر عمل نمایند:

۱- جایگزین کردن کاتیونی با ظرفیت با لاتربجسای کاتیون سدیم در خاک.
 ۲- ایجاد چسبندگی مصنوعی در خاک.
 از جمله موادی که در گروه اول قرار می گیرند می توان آهک، سولفات آلومینیم یا سایر املاح مشابه را نام برد. در همین زمینه طبق تجربیات گذشته افزایش شیر آهک $\text{Ca}(\text{OH})_2$ به میزان ۱٪ الی ۴٪ و افزایش سولفات آلومینیم به میزان ۱/۰٪ الی ۶٪ درصد وزنی می تواند به سهولت خاک واگرا را به غیر واگرا تبدیل نماید.

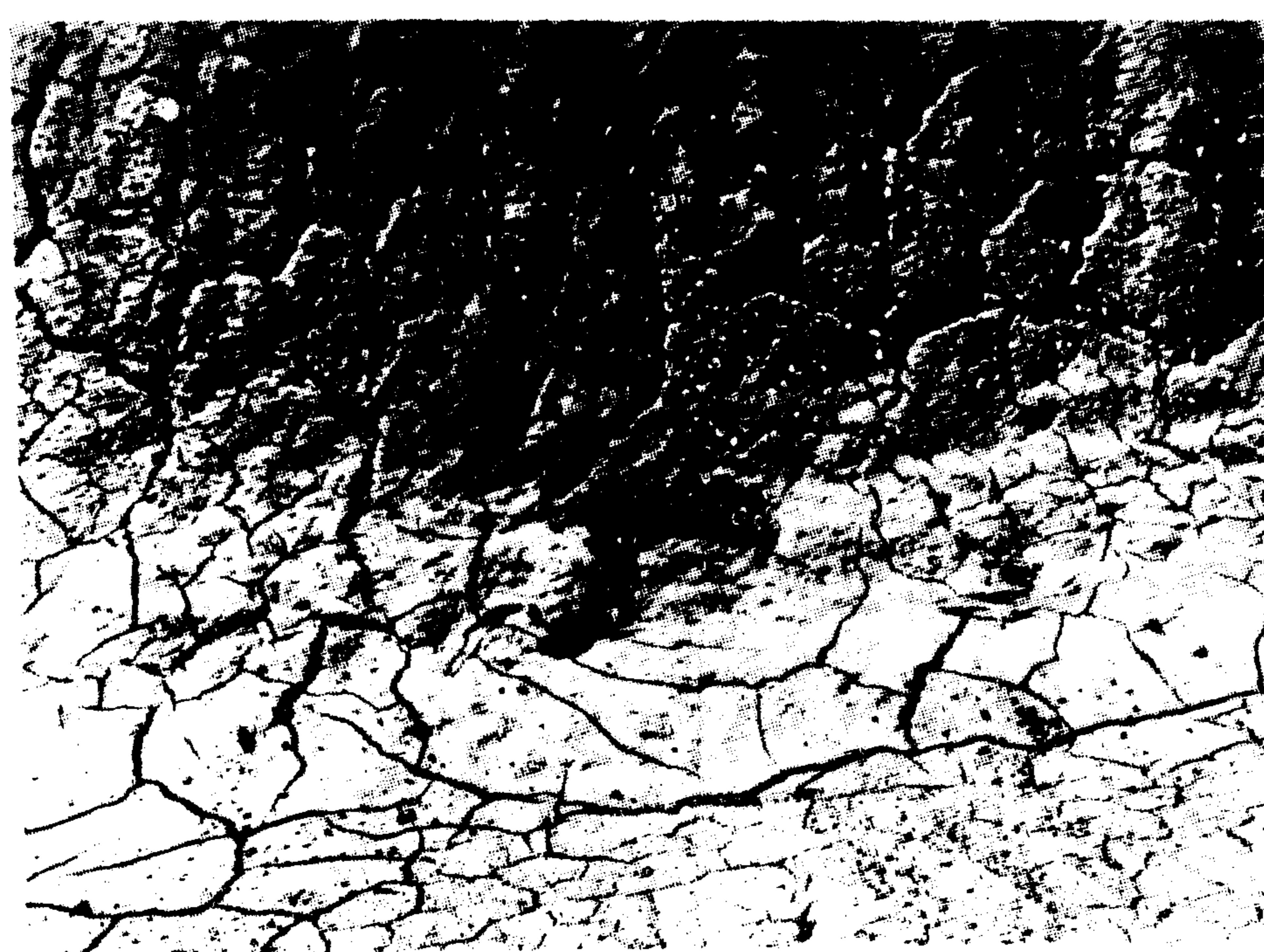
در گروه دوم موادی مانند سیمان، قیر و انسواع رزین ها و چسب های شیمیائی قرار دارند که به دلیل هزینه بسیار زیاد در این طرح مورد استفاده قرار نگرفتند. با توجه به این تجربیات تعدادی از نمونه های خاک منطقه با درصد های مختلف آهک (۱ الی ۶ درصد) و درصد های مختلف سولفات آلومینیوم (۱/۰٪ الی ۲ درصد) مخلوط و پس از تراکم تحت رطوبت مناسب مورد



شکل ۵



شکل ۶

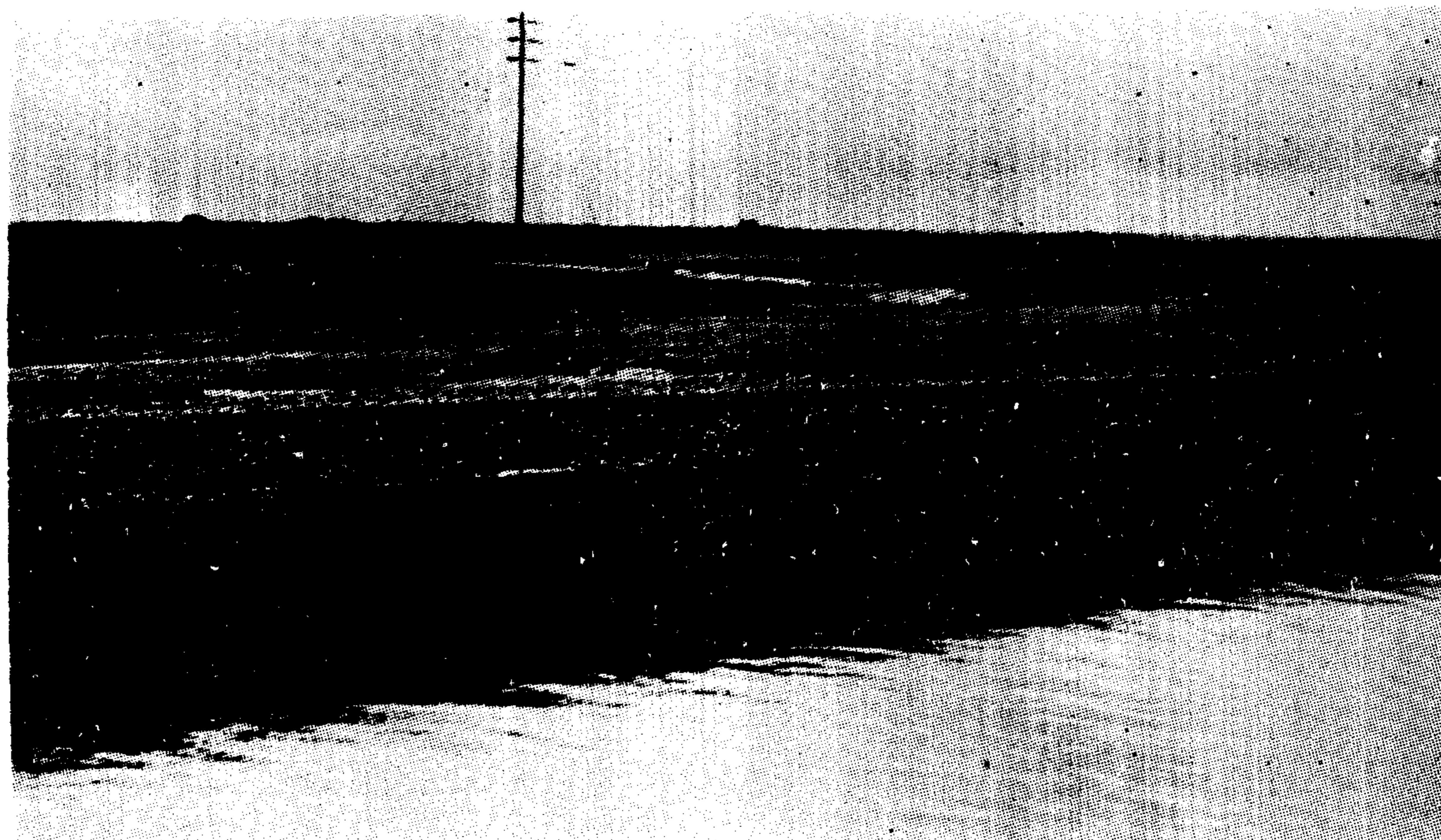


شکل ۷

شکل ۸



شکل ۹



شکل ۱۰



سدیم (با افزایش آهک و سولفات آلومینیم) بسا درصد کم استفاده نمود.

- برای خنثی کردن پدیده واگرایی و تبدیل خساک و اگرا به غیر واگرا می توان از جانشینی کاتیونها با ظرفیت بالا مانند کلسیم و آلومینیم به جای

REFERENCES:

مراجع مورد استفاده :

- ۱- الرفاعی، ن. ۱۳۵۳. مسائل ایجاد شبکه آبیاری در زمینهای گچدار حوزه رودخانه فرات در سوریه، کنفرانس آبیاری و زهکشی تاشکند.
- ۲- ام، پاکارو. ۱۳۵۵. استفاده از غشاء های پلاستیکی غیرقابل نفوذ برای عایق بندی کانالهای اصلی شبکه آبیاری اصفهان در عبور از اراضی گچدار. مهندسین مشاور سوگراه.
- ۳- بررسی ترمیم شبکه آبیاری گتوند. اسفندماه ۱۳۶۲. مهندسین مشاور عمران زمین.
- 4 - Altchinson, G.D., & C.C. Wood. 1965. Some interactions of compaction, permeability, and Post-construction deflocculation affecting the probability of piping failures in small dams. Proc. 6th Int. Conf. Soil Mech. & found. Eng., Montreal, Canada, Vol. 11, P. 442.
- 5 - Clark, M.R.E. 1986. Mechanics, identification, testing and use of dispersive soil in Zimbabwe.
- 6 - Decker, R.S. & L.P. Dunnigan. 1977. Development and use of the Soil Conservation Service dispersion test. STP 623, ASTM, Philadelphia, Pennsylvania.
- 7 - Elges, H.F.W.K. July 1985. Problem Soils in south Africa State of the Art. The Civil Eng. in South Africa, Vol. 27. PP. 347-353.
- 8 - Emerson. W.W. 1967. A classification of soil aggregates based on their coherence in water. Australian Jr. of soil research, Vol. 5, PP. 47-57.
- 9 - Ingles, O.G., & C.C. Wood. 1964. The recognition of failure in earth dams by aerial survey. Australian Jr. of soil research, Vol. 26, No. 11.
- 10- Rallings, R.A. 1966. An investigation into the causes of failure of farm dams in the Brigalow Belt of Central Queensland. Water research foundation of Australia, bult. No. 10.
- 11- Sherard, J.L. 1953. Influence of soil properties and construction methods on the performance of homogeneous earth dams. USBR. Tech. Memo No. 645, Denver.
- 12- Sherard, J.L., & R.S. Decker. 1977. Dispersive clays, related piping and erosion in geotechnical projects. STP 623, ASTM, Philadelphia, Pennsylvania.
- 13- Sherard, J.L., L.P. Dunnigan, & R.S. Decker. Pinhole test for identifying dispersive soils. Jr. Geotechnical Eng. Div., ASCE, Vol. 102, No. GT1, PP. 69-85.
- 14- Sherard, J.L., R.S. Decker & N.L. Ryker. 1972. Piping in earth dams of dispersive clays. Proc. Speciality conf. on performance of earth and earth supported structures. ASCE, Vol. 1, Part 1, PP. 584-626.
- 15- Steele, E.F. June 1976. Characteristics and identification of dispersive clay soils. Annual meeting of ASAE.

The Effect of Soil Salinity and Sodicity on
Stability of Hydraulic Structures.

H. RAHIMI

Associate Professor, Department of Irrigation and Reclamation
Engineering, College of Agriculture, University of Tehran, Karaj, Iran.

Received for Publication November 6, 1989.

ABSTRACT

Presence of different salts, specially sodium salts in some soils produces dispersivity which is always a problem for hydraulic structures such as canals, intake and diversion structures. In canals, the problem normally appears as destruction of concrete lining. In many irrigation projects a lot of money has been spent for repair, because of this problem, and unfortunately no single economical solution has been given. In a research program conducted for investigation on problems arisen in lining of Gotvand Irrigation Network and their causes, the case was thoroughly studied and different solutions proposed. Among these solutions usage of cement (as soil-cement), lime and Aluminium Sulfate as additives to stabilize the soil and control the dispersivity was investigated and some recommendations were made. This paper presents the results of the mentioned research work.